

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 38

Rozeslána dne 3. června 1999

Cena Kč 17,-

O B S A H:

102. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské dohody o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky
103. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
104. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o podpoře a vzájemné ochraně investic
105. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o Statutu Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní Republiky po zániku České a Slovenské Federativní Republiky

Opatření ústředních orgánů

Opatření Ministerstva financí, kterým se mění opatření Ministerstva financí ze dne 6. ledna 1999, vyhlášené v částce 5/1999 Sb.

Redakční sdělení o opravě chyb ve vyhlášce č. 76/1999 Sb. a ve vyhlášce č. 91/1999 Sb.

102

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. dubna 1959 byla ve Štrasburku přijata Evropská dohoda o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky.

Jménem České republiky byla dohoda podepsána ve Štrasburku dne 9. března 1999.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 9 odst. 1 dne 20. dubna 1959. Pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se zněním odstavce 2 téhož článku dne 10. dubna 1999.

Český překlad dohody se vyhláší současně. Do anglického znění dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu vnitra.

EVROPSKÁ DOHODA

o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky

Níže podepsané vlády,
jsouce členy Rady Evropy;
s přáním usnadnit cestování uprchlíkům pobývajícím na jejich území;
se dohodly takto:

Článek 1

1. Uprchlíci legálně pobývající na území smluvní strany jsou za podmínek stanovených v této dohodě a za předpokladu vzájemnosti osvobozeni od vízové povinnosti pro vstup na území nebo vycestování z území jiné strany na kterýchkoliv státních hranicích, za předpokladu, že:

- a) jsou držitelé platného cestovního dokladu vydaného v souladu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 nebo Dohodou týkající se vydávání cestovního dokladu uprchlíkům z 15. října 1946 orgány smluvní strany, na jejímž území legálně pobývají;
- b) jejich pobyt netrvá déle než tři měsíce.

2. Vízum může být požadováno pro pobyt delší než tři měsíce nebo pro pobyt za účelem výdělečné činnosti na území jiné smluvní strany.

Článek 2

Pro účely této dohody má pojem „území“ smluvní strany význam vymezený touto stranou v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Článek 3

V rozsahu, který jedna nebo více smluvních stran považuje za nezbytný, mohou být státní hranice překračovány jen na určených místech.

Článek 4

1. Ustanoveními této dohody nejsou dotčeny zákony a předpisy upravující pobyt cizinců na území kterékoliv smluvní strany.

2. Každá smluvní strana si vyhrazuje právo zakázat osobám, které považuje za nežádoucí, vstup na své území nebo pobyt na něm.

Článek 5

Uprchlíci, kteří vstoupí na území smluvní strany na základě této dohody, budou kdykoliv přijati zpět na území té smluvní strany, jejíž orgány vydaly cestovní doklad, na základě pouhé žádosti prvně uvedené strany, s výjimkou případu, kdy tato strana povolí těmto osobám, aby se usadily na jejím území.

Článek 6

Touto dohodou nejsou dotčena ustanovení žádých vnitrostátních právních předpisů ani dvoustranných či mnohostranných smluv, úmluv nebo dohod, které jsou nebo v budoucnu vstoupí v platnost a na jejichž základě jsou uplatňovány příznivější podmínky pro uprchlíky legálně pobývající na území jedné ze smluvních stran, pokud jde o překračování státních hranic.

Článek 7

1. Každá smluvní strana si vyhrazuje právo odložit vstup této dohody v platnost nebo nařídít dočasné pozastavení jejího provádění z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti nebo veřejného zdraví, a to vůči všem ostatním stranám nebo některým z nich, s výjimkou ustanovení článku 5. Generální tajemník Rady Evropy bude okamžitě informován o přijetí takového opatření a rovněž o ukončení jeho platnosti.

2. Smluvní strana, která využije některé z možností uvedených v předcházejícím odstavci, může vyžadovat provádění této dohody od jiné strany pouze tehdy, jestliže ji sama vůči této straně provádí.

Článek 8

Tato dohoda je otevřena k podpisu členům Rady Evropy, kteří se mohou stát jejími stranami buď:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace, nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace s následnou ratifikací.

Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 9

1. Dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc ode dne, kdy tři členové Rady, v souladu s článkem 8, podepíší dohodu bez výhrady ratifikace nebo ji ratifikují.

2. Pro kteréhokoliv dalšího člena Rady, který následně podepíše dohodu bez výhrady ratifikace nebo ji ratifikuje, dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc ode dne podpisu nebo ode dne uložení ratifikační listiny.

Článek 10

Po vstupu této dohody v platnost může Výbor ministrů Rady Evropy na základě jednomyslného hlasování vyzvat kteroukoli vládu, která není členem Rady a je stranou buď Úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 nebo Dohody týkající se vydávání cestovního dokladu uprchlíkům z 15. října

1946, aby přistoupila k této dohodě. Tento přístup vstoupí v platnost jeden měsíc ode dne uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 11

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady a státům přistupujícím k této dohodě:

- a) každý podpis, spolu s případnou výhradou ratifikace, uložení každé ratifikační listiny a datum vstupu dohody v platnost;
- b) uložení každé listiny o přístupu v souladu s článkem 10;
- c) každé oznámení nebo prohlášení, které obdrží v souladu s články 2, 7 a 12, a datum, kdy oznámení nebo prohlášení vstupuje v platnost.

Článek 12

Každá smluvní strana může ukončit provádění dohody tři měsíce po oznámení této skutečnosti generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomuto řádné zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno ve Štrasburku dne 20. dubna 1959 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které zůstane uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník předá ověřené kopie signatářským vládám.

103

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 30. června 1997 byla v Kyjevě podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 1 dne 20. dubna 1999 a její ustanovení se budou provádět v souladu se zněním odstavce 1 písm. a) a b). Podle odstavce 2 téhož článku dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Českou republikou a Ukrajinou přestanou provádět:

Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci dne 27. května 1977, vyhlášená pod č. 30/1979 Sb.,

a

Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru dne 19. května 1978, vyhlášená pod č. 49/1979 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru
daní z příjmu a z majetku

Vláda České republiky a vláda Ukrajiny,
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a potvrzující jejich snahu rozvíjet a prohlubovat vzájemné hospodářské vztahy,
se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého ma-

jetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstků majetku.

3. Daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou:

a) v případě Ukrajiny:

- (i) daň ze zisku podniků; a
 - (ii) daň z příjmů občanů;
- (dále nazývané „ukrajinská daň“);

b) v případě České republiky:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané „česká daň“).

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Ukrajina“ označuje území Ukrajiny, její kontinentální šelf a její výlučnou (přímořskou) ekonomickou zónu, včetně jakékoli oblasti mimo výostných vod Ukrajiny, která je nebo může být v souladu s mezinárodním právem a podle právních předpisů Ukrajiny označena jako oblast, kde mohou být vykonávána práva Ukrajiny, pokud jde o mořské dno a podloží a jejich přírodní zdroje;
- b) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Ukrajinu;
- d) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;
- e) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- f) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobou;
- g) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem, letadlem, silničním nebo železničním vozidlem provozovanou podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď, člun, letadlo, silniční nebo železniční vozidlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje v případě Ukrajiny Ministerstvo financí Ukrajiny nebo jeho zmocněného zástupce a v případě České republiky ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů tohoto státu, které upravují daně, na které se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4 Rezident

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena

v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa registrace nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho smluvního státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou smluvních států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5 Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) zařízení nebo budovu ke zkoumání přírodních zdrojů;
- g) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje;
- h) sklad nebo jiné zařízení používané k dodávání zboží.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud trvá taková stavba, projekt nebo dozor déle než 12 měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu tři měsíce v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa pro podnikání vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle používá oprávnění, které jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednájí v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodě, čluny, letadla, silniční a železniční vozidla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 tohoto článku platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniků a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde. Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb jako náhrady za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při stanovení zisků stálé provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří.

4. Jestliže je v některém smluvním státě v souladu s jeho právními předpisy obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 tohoto článku nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu z provozování lodí, člunů, letadel, silničních nebo železničních vozidel v mezinárodní dopravě, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě pro účely tohoto článku zahrnují:

- a) příjmy z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky a
- b) zisky z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně přívěsů a souvisejícího zařízení pro

přepřevu kontejnerů) používaných pro přepravu zboží, pokud takový pronájem nebo takové používání, údržba nebo pronájem, podle toho, o jaký případ jde, je nahodilý ve vztahu k provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku platí také pro zisky plynoucí z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

- a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 procent majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému

daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společností vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 této smlouvy podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vypláčené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vypláčené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vypláčené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 5 procent hrubé částky úroků.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 budou úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a pobírané a skutečně vlastněné vládou druhého smluvního státu, včetně nižších správních útvarů a místních úřadů tohoto státu, centrální bankou nebo jakoukoli finanční institucí zcela vlastněnou touto vládou nebo úroky pobírané z půjček garantovaných touto vládou osvobozeny od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně premií a vý-

her, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 této smlouvy podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vypláčené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému (včetně kinematografických filmů

a filmů nebo nahrávek pro rozhlasové nebo televizní vysílání), jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace (know-how), které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 této smlouvy podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

6. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 této smlouvy, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení podílů na akciovém kapitálu společnosti, jejíž majetek pozůstává přímo nebo nepřímou hlavně z nemovitého majetku umístěného ve smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto státě.

3. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má

podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

4. Zisky ze zcizení lodí, člunů, letadel, silničních nebo železničních vozidel provozovaných v mezinárodní dopravě podnikem smluvního státu nebo ze zcizení movitého majetku, který slouží k provozování těchto lodí, člunů, letadel, silničních nebo železničních vozidel, podléhají zdanění jen v tomto smluvním státě.

5. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém státě:

- a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo
- b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě po jedno nebo více období přesahuje v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období; v takovém případě jen taková část příjmů, která plyne z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Do počítání období zmíněných v odstavci 1 písm. b) se zahrnují následující dny:

- a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dní příjezdů a odjezdů a
- b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, národní svátky, dovolené a služební cesty přímo spojené s vykonáváním činnosti příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

3. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které po-

bírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 této smlouvy zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce je zaměstnán v druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovny nebo stále základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Do počítání období zmíněných v odstavci 2 písm. a) se zahrnují následující dny:

- a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dní příjezdů a odjezdů a
- b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, národní svátky, dovolené a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písm. b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

5. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu, letadla, v silničním nebo železničním vozidle provozovaném v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, jehož je podnik provozující loď, člun, letadlo, silniční nebo železniční vozidlo rezidentem.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoliv jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec

nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 této smlouvy zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 této smlouvy zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 příjmy uvedené v tomto článku budou osvobozeny od zdanění ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány, jestliže takovéto činnosti jsou převážně financovány z veřejných fondů druhého státu nebo jsou prováděny na základě dohody o kulturní spolupráci mezi smluvními státy.

Článek 18

Penze

1. Penze a jiné podobné platby vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání a jakéhokoliv annuity vyplácené takovému rezidentu podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 této smlouvy zdanění jen v tomto státě.

2. Výraz „annuity“ označuje stanovenou částku placenou fyzické osobě opakovaně ve stanovených lhůtách po dobu jejího života nebo během určitého nebo zjiitelného časového období na základě závazku provádět platby náhradou za odpovídající a plnou úhradu v penězích nebo penězi vyjadřitelnou.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku penze a jiné podobné platby a jakéhokoliv annuity vyplácené na základě státního penzijního plánu jako část systému sociálního zabezpečení smluvního státu, jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 19

Verejné funkce

- a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
 - b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.
3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 této smlouvy se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20 Studenti

Platby, které student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21 Ostatní příjmy

1. Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předchozích částech této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2 této smlouvy, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k takové stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22 Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loděmi, čluny, letadly, silničními a železničními vozidly provozovanými v mezinárodní dopravě podnikem smluvního státu a movitým majetkem, který slouží k provozování těchto lodí, člunů, letadel, silničních a železničních vozidel, podléhá zdanění jen v tomto smluvním státě.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23 Vyloučení dvojího zdanění

1. Jestliže rezident jednoho smluvního státu pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn ve druhém smluvním státě, prvně zmíněný stát povolí:

- a) snížit daň z příjmů tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v tomto druhém státě;
- b) snížit daň z majetku tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z majetku zaplacené v tomto druhém státě.

Částka, o kterou se daň sníží, však v žádném případě nepřesáhne tu část daně z příjmů nebo daně z majetku, podle toho, o jaký případ jde, vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu je osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24 Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 rovněž použije na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Osoby bez státní příslušnosti, které jsou rezi-

denty smluvního státu, nebudou podrobeny v žádném smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobena státní příslušníci příslušného státu, kteří jsou ve stejné situaci.

3. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepřiznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti.

4. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 7 nebo článku 12 odst. 5, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

5. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

6. Nic, co je obsaženo v tomto článku, nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinnosti k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

7. Ustanovení tohoto článku se použijí na daně, na které se vztahuje tato smlouva.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo dvou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo pokud její případ spadá pod článek 24 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedou-

cího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoli dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou, zvláště pak za účelem předcházení podvodům a usnadnění správy zákonných ustanovení proti vyhýbání se daním. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají příslušnému úřadu některého smluvního státu povinnost:

- provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi některého smluvního státu;
- poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení některého smluvního státu;
- poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou oznámí, že požadavky dané jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost byly splněny. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a její ustanovení se budou v obou státech provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

2. Od vstupu v účinnost této smlouvy se ve vztazích mezi Českou republikou a Ukrajinou přestane provádět mnohostranná Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci 27. května 1977, a mnohostranná Smlouva

o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru 19. května 1978.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou, podáním písemné výpovědi Smlouvu vypovědět nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let ode dne vstupu v platnost Smlouvy. V takovém případě se Smlouva přestane v obou státech provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Kyjevě dne 30. června 1997 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, ukrajinském a anglickém, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky:

Ing. Ivan **Pilip** v. r.
ministr financí

Za vládu Ukrajiny:

Mikola Janovič **Azarov** v. r.
předseda státní daňové úpravy

104

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. února 1998 byla v Ulánbátaru podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Dohodu ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dne 7. května 1999.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Mongolska
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Vláda České republiky a vláda Mongolska (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním rozvíjet hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlající vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic ve smyslu této dohody podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- movitý a nemovitý majetek, jakož i jakákoli jiná věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti ve společnostech;
- peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění na základě smlouvy mající finanční hodnotu související s investicí;
- práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práv z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů,

know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojená s investicí;

- jakákoli práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence a povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoli změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich charakter jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejími zákony.
- Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejími zákony a uznanou jimi za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky z půjček, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem „území“ znamená území České republiky a území Mongolska, jak je definováno v jejich právních řádech, nad kterým vykonávají v souladu s mezinárodním právem svrchovanost, svrchovaná práv nebo jurisdikci.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní

strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět, a to v souladu se svým právním řádem.

2. Investicím investorů každé ze smluvních stran bude za každých okolností poskytováno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicemi, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat na základě:

- a) jakékoli celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody vedoucí k takovým uniím nebo institucím nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem jedna ze smluvních stran je nebo může být;
- b) jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada škod

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předchozím odstavci utrpí škody na území druhé smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, nebo

- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

poskytnuta restituce nebo spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů kterékoli ze smluvních stran nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude provázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo na neodkladné přezkoumání svého případu a ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez jakýchkoli omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoli však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) příjmy zahraničních zaměstnanců, kteří jsou zaměstnání a mají povolení pracovat v souvislosti s investicí na území druhé smluvní strany.

2. Pro účely této dohody bude jako přepočítací kurs použit převládající kurs pro běžné transakce k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

3. Za převody provedené „bez zbytečného prodlení“ ve smyslu odstavce 1 tohoto článku budou považovány převody uskutečněné ve lhůtě, která je běžně

nezbytná pro provedení takového převodu. Taková lhůta za žádných okolností nepřekročí dva měsíce.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo agentuře zmocněné smluvní stranou, ať k postoupení došlo ze zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i
- b) že smluvní strana nebo agentura zmocněná smluvní stranou je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán ve lhůtě šesti měsíců od data písemného oznámení nároku, je investor oprávněn předložit spor k vyřešení buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965, v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této Úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustavenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nálezy jsou konečné a závazné pro obě strany ve sporu a jsou vynutitelné v souladu s domácím zákonodárstvím.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat tento úkon, bude o provedení nezbytného jmenování požádán služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejímiž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli pravidel, která jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude poskytnuto toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost Dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí

investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právními řády smluvních stran k datu vstupu této dohody v platnost. Ustanovení této dohody se však nepoužijí na žaloby vzniklé v důsledku událostí, které se staly před jejím vstupem v platnost, nebo na žaloby, které byly vyřešeny před jejím vstupem v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění požadavků svého právního řádu pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti

let. Potom zůstane v platnosti až do uplynutí dvanáctiměsíční lhůty běžící ode dne, kdy některá ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Ulánbátaru dne 13. února 1998 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, mongolském a anglickém. V případě jakéhokoli rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za vládu České republiky:

Ing. Alexandr **Karych** v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

Za vládu Mongolska:

Šucherín **Altangerel** v. r.
ministr vnějších vztahů

105

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. dubna 1999 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o Statutu Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní Republiky po zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 2 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky
o Statutu Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní
Republiky po zániku České a Slovenské Federativní Republiky

Vláda České republiky a vláda Slovenské republiky, podle článku 9 odst. 2 ústavního zákona č. 541/1992 Sb., o dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku, se dohodly takto:

Článek 1

Vydává se Statut Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní Republiky

po zániku České a Slovenské Federativní Republiky, který je uveden v příloze této dohody.

Článek 2

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu.

Dáno v Praze dne 16. dubna 1999 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky:

Ing. Pavel **Mertlík**, CSc. v. r.
místopředseda vlády

Za vládu Slovenské republiky:

Ivan **Mikloš** v. r.
místopředseda vlády

STATUT

**Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní Republiky
po zániku České a Slovenské Federativní Republiky**

Článek 1

Postavení Komise

Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní Republiky po zániku České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „Komise“) je společným orgánem České republiky a Slovenské republiky zřízeným v souladu s ústavním zákonem č. 541/1992 Sb. pro dokončení vypořádání nároků vzniklých rozdělením majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku po zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

Článek 2

Složení Komise

(1) Komise je tvořena šesti zástupci České republiky a šesti zástupci Slovenské republiky.

(2) Zástupce České republiky včetně předsedy české části Komise, který je členem vlády, jmenuje vláda České republiky, zástupce Slovenské republiky včetně předsedy slovenské části Komise, který je členem vlády, jmenuje vláda Slovenské republiky.

Zasedání Komise

Článek 3

(1) Zasedání Komise se konají v termínech, na nichž se předsedové obou částí Komise dohodnou, nejméně však jednou za dva měsíce.

(2) Pokud se předsedové obou částí Komise nedohodnou jinak, konají se zasedání Komise střídavě v České republice a ve Slovenské republice.

(3) Funkce předsedy či člena Komise je nezastupitelná. Na zasedání Komise mohou být se souhlasem příslušného předsedy přizváni experti. Zasedání Komise jsou neveřejná. Písemnosti vyhotovené pro její potřeby mají důvěrnou povahu, pokud se předsedové obou částí nedohodnou jinak.

(4) Korespondence spojená s činností Komise se doručuje předsedům obou částí, pokud se předsedové nedohodnou jinak.

(5) Jednacími jazyky Komise jsou český jazyk a slovenský jazyk.

Článek 4

(1) Komise řeší otázky podle článku 1 tohoto statutu na základě písemných návrhů. Písemné návrhy předkládají předsedové. Na zasedání může být projednán pouze ten písemný návrh, který byl druhému předsedovi doručen ve lhůtě nejméně 7 kalendářních dní před dohodnutým termínem zasedání.

(2) Písemný návrh na projednání otázky Komise obsahuje zpravidla popsání situace, popis věcně a právně závazných a doložených skutečností, kterých se předkladatel dovolává, vymezení nároku a návrh řešení.

(3) Na začátku každého zasedání Komise dohodnou předsedové program. Z každého zasedání Komise se pořizuje písemný záznam. V záznamu se uvede průběh zasedání a stanoviska obou delegací k projednávaným otázkám. Tento záznam, jehož návrh zpracuje hostitelská strana, musí být podpisem schválen oběma předsedy.

(4) Pokud na zasedání Komise dosáhli předsedové oboustranně přijatelného řešení projednávané otázky, sepíše se o tom protokol, který podepíší oba předsedové. Tato skutečnost se vyznačí v záznamu ze zasedání Komise.

(5) Protokol uvedený v odstavci 4 tohoto článku vstoupí v platnost po schválení oběma vládami.

(6) Záznam a protokol se vyhotovuje ve dvou vyhotoveních, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

(7) Jestliže předsedové obou částí Komise nedosáhnou vzájemně uspokojivého řešení, informují neprodleně o této skutečnosti svoji vládu.

Článek 5

Zabezpečení práce Komise

(1) Náklady spojené s působením národní části Komise, včetně nákladů cestovních a nákladů na pobyt v místě zasedání, nese každá strana samostatně.

(2) Náklady spojené se zasedáním Komise nese hostitelská země.

(3) Pokud se v průběhu zasedání ukáže potřeba zpracování externího posudku a oba předsedové se na této potřebě shodnou, budou náklady vynaložené na takový posudek hrazeny oběma stranami rovným dílem, pokud se předsedové nedohodnou jinak.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ

Ministerstva financí

ze dne 27. května 1999,

kterým se mění opatření Ministerstva financí ze dne 6. ledna 1999, vyhlášené v částce 5/1999 Sb.

Ministerstvo financí podle § 10 odst. 2 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 113/1997 Sb., zrušuje u Celního úřadu Ostrava **POBOČKU OSTRAVA – POŠTA** vyhlášenou v příloze opatření Ministerstva financí ze dne 6. ledna 1999, kterým se oznamují sídla poboček celních úřadů a okruh činností, jejichž výkonem byly pověřeny.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. června 1999.

Ministr:

Mgr. Svoboda v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. ve vyhlášce Národního bezpečnostního úřadu č. 76/1999 Sb., o zajištění kryptografické ochrany utajovaných skutečností, provádění certifikace kryptografických prostředků a náležitostech certifikátu

V názvu vyhlášky mají slova za čárkou správně znít: „provádění certifikace kryptografických prostředků a náležitostech certifikátu“;

2. ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 91/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva

zdravotnictví č. 294/1997 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení

V článku I bodě 10 položka *Staphylococcus aureus* má správně znít:

„*Staphylococcus aureus* 5 2 5.10² 2.10³“;

v článku I bodě 26 položka *Plísně* má správně znít:

„*Plísně* 5 2 10³ 10⁴“.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – Distribuce: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – Drobný prodej – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženiška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Chomutov: DDD Knihkupectví –Antikvariát, Ruská 85; Jihlava: VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; Napajedla: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklama: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.